EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 10.9.2026
COM(2026) 661 final

2026/0261 (CNS)

Predlog

UREDBA SVETA

o spremembi uredb (EU) št. 1380/2013, (EU) št. 1308/2013, (EU) 2023/1115 in (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (EU) 2023/2720 glede prilagoditve določenih zahtev in zmanjšanja upravnega bremena v najbolj oddaljenih regijah Unije

{COM(2026) 662 final} - {SWD(2026) 661 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Devet najbolj oddaljenih regij Evropske unije – Gvadelup, Francoska Gvajana, Martinik, Mayotte, Réunion in Francoski Sveti Martin (Francija), Azori in Madeira (Portugalska) ter Kanarski otoki (Španija) – so regije EU v Karibski kotlini, Južni Ameriki ter Atlantskem in Indijskem oceanu, kjer živi pet milijonov državljanov.

Te regije se pri svojem razvoju soočajo s strukturnimi izzivi in stalnimi omejitvami. Te omejitve, priznane v členu 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), vključujejo oddaljenost, otoško lego, ranljivost zaradi podnebnih sprememb in ekonomsko odvisnost od omejenega nabora sektorjev. V členu 349 PDEU so določeni posebni ukrepi za podporo tem ozemljem, vključno s prilagojeno uporabo prava EU v teh regijah in posebnimi pravili glede dostopa do skladov in programov EU.

Vendar lahko določeni predpisi EU, namenjeni predvsem celinski Evropi, kljub tem določbam in poznejšim strategijam EU najbolj oddaljenim regijam naložijo nesorazmerno breme. Na primer, kmetijski, davčni, okoljski in ribiški predpisi morda ne upoštevajo v celoti edinstvenih razmer v teh regijah, kar povzroča višje stroške, izkrivljanje trga in zamujene gospodarske priložnosti.

Zakonodajni sveženj o najbolj oddaljenih regijah se osredotoča na pet ključnih področij, na katerih so potrebne ciljno usmerjene prilagoditve zakonodaje EU, da bi se obravnavale posebnosti najbolj oddaljenih regij, zagotovili enaki konkurenčni pogoji z drugimi ozemlji EU, zmanjšala upravna bremena in sprostil njihov gospodarski potencial, hkrati pa v celoti spoštovali širši cilji politike EU.

Ta predlog uredbe Sveta se osredotoča na kmetijstvo, okolje, ribištvo in migracije, kot je podrobno opisano v nadaljevanju.

Uredba o skupni ribiški politiki

Uredba Sveta (EU) št. 1385/2013 z dne 17. decembra 2013 je spremenila Uredbo (EU) št. 1380/2013 o skupni ribiški politiki[1], potem ko je Mayotte 1. januarja 2014 dobil status najbolj oddaljene regije. Natančneje, spremenjeni člen 23(4) Uredbe (EU) št. 1380/2013 je Franciji z odstopanjem dovolil uvedbo nove ribolovne zmogljivosti na Mayottu brez umika enakovredne zmogljivosti do 31. decembra 2025. Namen te določbe je bil omogočiti dovolj časa za razvoj premalo razvite ribiške flote Mayotta, zlasti plovil, krajših od 10 metrov, ki lovijo pridnene in pelagične vrste. Ob koncu tega prehodnega obdobja je morala Francija za ta segment flote določiti zgornjo mejo zmogljivosti v smislu bruto tonaže in moči motorja.

Vendar zaradi uničenja, ki ga je decembra 2024 povzročil ciklon Chido, teh ciljev v prehodnem obdobju ni bilo mogoče doseči, zato je potrebno podaljšanje odstopanj. Upoštevanje sedanjega roka, tj. 31. decembra 2025, bi lahko po nepotrebnem omejilo ribolovno zmogljivost Mayotta, preden bi bila ta obnovljena na operativno raven. Uvedba

[1] Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

omejitev zmogljivosti v teh okoliščinah bi lahko ogrozila prehransko varnost ozemlja, zlasti glede na visoke stroške in omejeno dostopnost uvoza hrane ter vse večjo odvisnost od ribolova zaradi upada lokalne kmetijske proizvodnje.

Komisija v odziv na te pomisleke predlaga spremembo Uredbe (EU) št. 1380/2013 o skupni ribiški politiki, da se prehodno obdobje podaljša do 31. decembra 2030, kar bi Franciji zagotovilo dodaten čas za določitev natančne zgornje meje ribolovne zmogljivosti na Mayottu.

Uredba o skupni ureditvi trgov

Številni kmetijski proizvodi so del vsakodnevne potrošnje v najbolj oddaljenih regijah. Proizvajajo se doma in z njimi se trguje skupaj s sadjem in zelenjavo, čeprav ne spadajo v sektorja svežega ali predelanega sadja in zelenjave, kot sta opredeljena v točkah (i) in (j) člena 1(2) Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: uredba o SUT)[2]. Namesto tega so navedeni v delih I in XXIV Priloge I k navedeni uredbi, ki se nanašata na žita in druge proizvode. Zato ti proizvodi niso upravičeni do podpore v okviru operativnih programov, ki jih izvajajo organizacije proizvajalcev v sektorjih sadja in zelenjave iz oddelka 2 poglavja III naslova III Uredbe (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta o strateških načrtih SKP[3].

Proizvodi, kot so sveža in zamrznjena manioka (*cassava*), jam, taro in karibsko zelje (*Xanthosoma sagittifolium*), namenjeni za prehrano ljudi, ter suh kokosov oreh, kurkuma in ingver imajo lahko pomembno vlogo v lokalnih kmetijskih sistemih in prehranski varnosti v najbolj oddaljenih regijah. Da bi lahko države članice odobrile podporo za navedene proizvode prek operativnih programov, ki jih izvajajo obstoječe organizacije proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave, je primerno, da se vključijo v področje uporabe sektorjev svežega in predelanega sadja in zelenjave iz člena 1(2)(i) in (j) Uredbe (EU) št. 1308/2013.

Vključitev teh proizvodov v ustrezna zgoraj navedena sektorja svežega in predelanega sadja in zelenjave bi prav tako omogočila, da bi zanje v svežem stanju veljali splošni tržni standardi za sadje in zelenjavo. To bi olajšalo njihovo trženje in potrošnikom zagotovilo informacije o njihovem poreklu. Zato je navedene proizvode primerno vključiti v dela IX in X Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013.

Uredba EU o krčenju gozdov

Uredba (EU) 2023/1115 z dne 31. maja 2023 o proizvodih, ki ne povzročajo krčenja gozdov (v nadaljnjem besedilu: uredba EU o krčenju gozdov)[4], prepoveduje dajanje proizvodov,

---

[2] Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

[3] Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (UL L 435, 6.12.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).

[4] Uredba (EU) 2023/1115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o omogočanju dostopnosti nekaterih primarnih in drugih proizvodov, povezanih s krčenjem in degradacijo gozdov, na

povezanih s krčenjem gozdov po letu 2020, na trg EU. Določbe uredbe EU o krčenju gozdov močno vplivajo na domačo proizvodnjo in potrošnjo v Francoski Gvajani. V tej regiji, kjer je 95 % zemljišč gozdnih, strategije za prehransko neodvisnost temeljijo na omejenem, ciljno usmerjenem in načrtovanem krčenju gozdov za kmetijske površine, da bi zadovoljili potrebe hitro rastočega prebivalstva. Glede na to, da naj bi se po podatkih INSEE[5] prebivalstvo Francoske Gvajane povečalo z 285 000, kolikor je znašalo leta 2020, na 339 000 do leta 2030 in 540 000 do leta 2040, se prehranska avtonomija sooča z zelo perečimi izzivi. Deležniki so opozorili, da bi lahko uporaba obveznosti potrebne skrbnosti iz uredbe o krčenju gozdov za doma porabljene proizvode ovirala pobude za prehransko samozadostnost, s čimer bi se povečala odvisnost od uvoza in s tem ogljični odtis zaradi emisij iz prometa in občutljivosti za motnje v oskrbi.

Komisija v odziv na te pomisleke predlaga ciljno usmerjeno spremembo, ki Francosko Gvajano izključuje iz ozemeljskega področja uporabe uredbe EU o krčenju gozdov, vključno s carinskim območjem, kot je opredeljeno v členu 2(34) navedene uredbe. Ta pristop iz uredbe o krčenju gozdov izvzema zadevne izdelke, proizvedene in porabljene v Francoski Gvajani, ter blago, s katerim se trguje med Francosko Gvajano in državami nečlanicami EU, kar odraža praktične omejitve pri izvrševanju, vključno s prepustnimi mejami regije s Surinamom in Brazilijo. Predlog vključuje stroge zaščitne ukrepe: za uvoz (tj. sprostitve v prosti promet) iz Francoske Gvajane na trg Unije bodo veljale obveznosti iz uredbe o krčenju gozdov, med drugim bo potrebna posebna carinska deklaracija z referenčno številko izjave o potrebni skrbnosti ali identifikacijsko oznako deklaracije pri poenostavljeni deklaraciji. Podobno bo uredba o krčenju gozdov veljala za izvoz iz Unije v Francosko Gvajano, vključno z izpolnjevanjem obveznosti potrebne skrbnosti in ustreznih zahtev v zvezi z izjavo o potrebni skrbnosti ali poenostavljeno deklaracijo v skladu s poglavjem 4 uredbe o krčenju gozdov.

Uredba o azilnem postopku

Uredba (EU) 2024/1348 (v nadaljnjem besedilu: uredba o azilnem postopku)[6] določa skupni postopek za priznanje mednarodne zaščite v EU. Najbolj oddaljene francoske regije (Gvadelup, Francoska Gvajana, Martinik, Mayotte, Réunion in Francoski Sveti Martin), ki v skladu s členom 138 Schengenske konvencije[7] niso del schengenskega prostora, imajo specifično geografsko lego, nanje pa vplivajo tudi obsežni migracijski tokovi. Število prošenj za azil na teh ozemljih se je v zadnjem letu povečalo: za 26 % v Francoski Gvajani v enem letu in za sedemkrat v primerjavi z letom 2025 na Mayottu. V zvezi s tem je potrebno odstopanje od člena 4(1) uredbe o azilnem postopku, da se zagotovi učinkovita zaščita meja in hkrati zavaruje pravica do mednarodne zaščite v skladu s paktom o migracijah in azilu[8]. To bo organu, ki ni organ za presojo, omogočilo, da na podlagi zavezujočega mnenja organa za presojo sprejme odločitev o dovolitvi ali zavrnitvi vstopa v najbolj oddaljene francoske regije z namenom prošnje za mednarodno zaščito.

Uredba o avtonomnih tarifnih kvotah

---

trgu Unije in njihovem izvozu iz Unije ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 995/2010 (Besedilo velja za EGP) (UL L 150, 9.6.2023, str. 206, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/2025-12-26).

5 Institut national de la statistique et des études économiques (francoski nacionalni inštitut za statistiko in ekonomske študije).

6 Uredba (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (UL L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

7 Schengenski pravni red – Konvencija o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL L 239, 22.9.2000, str. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2000/922/oj).

8 COM(2020) 609 final.

Uredba Sveta (EU) 2023/2720[9] (v nadaljnjem besedilu: uredba o avtonomnih tarifnih kvotah) določa avtonomne trgovinske preferenciale za določene ribiške proizvode, ki na trgu EU niso na voljo v zadostnih količinah. Južni rdeči hlastač je lahko upravičen do oprostitve carinske dajatve, kadar se uvozi na ozemlje EU za predelavo v okviru režima posebne rabe.

Vendar postopki predelave, ki jih izvajajo gvajanske tovarne, ne spadajo na področje uporabe člena 4(4) Uredbe, v katerem so navedeni posebni postopki, ki omogočajo, da so proizvodi upravičeni do tarifnih kvot. Uporaba 15-odstotne carine Francoski Gvajani odvzema priložnosti in koristi dodajanja vrednosti proizvodom, pridobljenim s predelavo hlastača.

Zato je potrebno posebno odstopanje od člena 4(4), da se omogoči koriščenje avtonomnih kvot za južnega rdečega hlastača, če so izpolnjeni drugi pogoji iz navedene uredbe.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Strategije za najbolj oddaljene regije, ki jih je zaporedoma sprejela Komisija (v letih 2004, 2007, 2008, 2012, 2017 in 2022), za obravnavo njihovih specifičnih potreb so pozitivno vplivale na njihov razvoj in teritorialno kohezijo. Najnovejša strategija iz leta 2022 z naslovom Postavljanje ljudi na prvo mesto, zagotavljanje trajnostne in vključujoče rasti, izkoriščanje potenciala v najbolj oddaljenih regijah EU[10] je bila v celoti izvedena in je prinesla pozitivne rezultate.

Kljub temu najbolj oddaljene regije pri razvoju, življenjskem standardu ter zadovoljevanju osnovnih potreb in dostopu do osnovnih storitev še vedno močno zaostajajo za preostalo EU. Komisija je strategijo za te regije napovedala v svojem sporočilu o vmesnem pregledu kohezijske politike (sprejetem 1. aprila 2025)[11]. Strategija za najbolj oddaljene regije je ena od ključnih prednostnih nalog iz pisma o nameri v okviru govora o stanju v Uniji 2025 (10. september 2025) in je vključena v delovni program Komisije za leto 2026[12].

V skladu s političnimi usmeritvami za obdobje 2024–2029[13] in sklepi Sveta z dne 10. marca 2025 (6787/25) o koheziji in kohezijski politiki po letu 2027[14] je treba sprejeti ambiciozen in lokalno prilagojen pristop za izboljšanje življenjskih razmer petih milijonov državljanov EU, ki živijo v najbolj oddaljenih regijah.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Cilj strategije in predloga uredbe je spodbujati teritorialno kohezijo ter tako prispevati k političnim ciljem socialne pravičnosti, konkurenčnosti in blaginje.

Predlog je skladen s skupnimi obstoječimi pravnimi okviri naslednjih uredb in je v vsakem primeru omejen na ciljno usmerjeno spremembo:

– Uredbe (EU) št. 1380/2013 o skupni ribiški politiki;

– Uredbe (EU) št. 1308/2013 o skupni ureditvi kmetijskih trgov;

---

9 Uredba Sveta (EU) 2023/2720 z dne 27. novembra 2023 o odprtju in zagotavljanju upravljanja avtonomnih tarifnih kvot Unije za nekatere ribiške proizvode v obdobju 2024–2026 (UL L, 2023/2720, 6.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2720/oj).

10 COM(2022) 198 final.

11 COM(2025) 163 final.

12 COM(2025) 870 final.

13 Evropa pred izbiro: politične usmeritve naslednje Evropske komisije 2024–2029, 18. julij 2024, Strasbourg.

14 V teh sklepih je poudarjeno, da je treba v celoti izkoristiti potencial najbolj oddaljenih regij v EU, Komisija pa je pozvana, naj v celoti izkoristi možnosti, ki jih ponuja člen 349 PDEU, za spodbujanje regionalnega povezovanja teh regij ter za prilagojena pravila v kohezijski politiki po letu 2027 in v vseh drugih zakonodajnih predlogih.

– Uredbe (EU) 2023/1115 o proizvodih, ki ne povzročajo krčenja gozdov;

– Uredbe (EU) 2024/1348 o vzpostavitvi skupnega postopka za pridobitev azila v Uniji;

– Uredbe Sveta (EU) 2023/2720 o odprtju in zagotavljanju upravljanja avtonomnih tarifnih kvot Unije za nekatere ribiške proizvode v obdobju 2024–2026.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Člen 349 PDEU je edina pravna podlaga za ta predlog. Ta člen Svetu omogoča, da na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom sprejme posebne ukrepe za določitev pogojev za uporabo Pogodb v najbolj oddaljenih regijah, vključno s skupnimi politikami, zlasti na področjih, kot so carinska in trgovinska politika, davčna politika, prostotrgovinske cone, kmetijska in ribiška politika, pogoji za preskrbo s surovinami in bistvenimi proizvodi za široko porabo, državne pomoči ter pogoji dostopa do strukturnih skladov in horizontalnih programov EU.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Države članice in najbolj oddaljene regije same ne morejo ustrezno obravnavati posebnih omejitev socialno-ekonomskega razvoja v najbolj oddaljenih regijah. Za te so namreč potrebni medsektorski ukrepi na ravni EU, zlasti kadar imajo njihovi specifični izzivi nadregionalno in/ali nadnacionalno razsežnost, ali pa zahtevajo prilagoditev in racionalizacijo obstoječe sektorske zakonodaje EU.

• Sorazmernost

Predlagani ukrepi se nanašajo le na devet najbolj oddaljenih regij EU, ki imajo v skladu s Pogodbo poseben status v razmerju do Evropske unije. Člen 349 PDEU Svetu omogoča, da sprejme posebne ukrepe in posebne pogoje za uporabo prava EU v najbolj oddaljenih regijah ob upoštevanju njihovih strukturnih, socialnih in gospodarskih omejitev, kot so oddaljenost, otoška lega, majhnost, težavna topografija, podnebje in ekonomska odvisnost od maloštevilnih proizvodov.

V skladu s sodbo Sodišča Evropske unije iz leta 2015[15] bi morali biti predvideni posebni ukrepi povezani s specifičnimi značilnostmi in omejitvami zadevne najbolj oddaljene regije. Različno obravnavanje v korist posameznih najbolj oddaljenih regij je mogoče upravičiti z obstojem enega ali več dejavnikov iz člena 349 PDEU v teh regijah.

Zakonodajni predlog prilagaja določbe prava EU edinstvenim značilnostim najbolj oddaljenih regij, kot so priznane v členu 349 PDEU, v obsegu, ki je nujno potreben za obravnavo opredeljenih zakonodajnih vprašanj, brez spodkopavanja integritete in koherence pravnega reda Unije.

Ker se predlog nanaša le na devet regij, ki so najbolj oddaljeni deli Evropske unije, ne vpliva niti na notranji trg EU kot celoto niti na uporabo prava EU v preostali Uniji.

[15] V sodbi Sodišča Evropske unije iz leta 2015 (Parlament in Komisija/Svet, združene zadeve C-132/14 do C-136/14) „Mayotte“ je bilo pojasnjeno področje uporabe člena 349 PDEU in potrjeno, da zagotavlja pravno podlago za sprejetje posebnih ukrepov, „ki upoštevajo strukturno pogojene gospodarske in socialne razmere v najbolj oddaljenih regijah“.

Poleg tega predlog ne uvaja nove politike, temveč poenostavlja obstoječo sektorsko zakonodajo, da bi bila bolj uporabna za razmere v najbolj oddaljenih regijah. Ne bo pomembno vplival niti na doseganje ciljev osnovne zakonodaje, ki jo je treba poenostaviti, niti na splošne ambicije Unije. Zato bi prvotna ocena učinka vsakega od zadevnih zakonodajnih instrumentov ostala veljavna.

Nazadnje, ni smiselnih alternativnih možnosti politike, edini izvedljiv pristop pa je poenostavitev in prilagoditev prava EU razmeram v najbolj oddaljenih regijah.

Skupni učinek na doseganje ciljev sektorske zakonodaje EU, ki jo je treba prilagoditi, ali na EU kot celoto je zato minimalen.

- **Izbira instrumenta**

Ta predlog je sestavljen iz uredbe Sveta, ki spreminja Uredbo (EU) št. 1380/2013, Uredbo (EU) št. 1308/2013, Uredbo (EU) 2023/1115, Uredbo (EU) 2024/1348 in Uredbo Sveta (EU) 2023/2720.

Zaradi poenostavitve se je zdelo primerno, da se ne uporabijo ločeni predlogi za vsako od zadevnih uredb, temveč da se spremembe več aktov združijo v en sam predlog.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Ni relevantno.

- **Posvetovanja z deležniki**

Komisija je opravila obsežno posvetovanje z deležniki, javnimi organi in podjetji, državami članicami in javnostjo.

Za pripravo tega predloga so bile izvedene naslednje posvetovalne dejavnosti:

– ciljno usmerjeno posvetovanje z javnimi organi devetih najbolj oddaljenih regij in vladami zadevnih držav članic (Francija, Španija in Portugalska);

– forum na visoki ravni s predsedniki najbolj oddaljenih regij in predstavniki ustreznih držav članic na ministrski ravni;

– poziv k predložitvi dokazov za zbiranje povratnih informacij;

– dialog o izvajanju (21. aprila 2026 v Bruslju in prek spleta), v katerem so sodelovali deležniki iz devetih najbolj oddaljenih regij.

Komisija je objavila poziv k predložitvi dokazov za zakonodajni sveženj na spletišču Povejte svoje mnenje: Sveženj za poenostavitev predpisov za najbolj oddaljene regije EU. Obdobje za predložitev povratnih informacij je trajalo od 17. novembra 2025 do 12. januarja 2026. Vse prejete povratne informacije so objavljene na spletišču Povejte svoje mnenje.

V odgovor na poziv je prispelo 137 prispevkov od skupno 91 sodelujočih, ki so predstavljali najrazličnejše skupine deležnikov. Po izteku roka so bili po elektronski pošti predloženi štirje dodatni prispevki, ki so bili prav tako upoštevani. To je skupaj 95 sodelujočih.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Dokaze o možnostih za učinkovitejšo in doslednejšo uporabo člena 349 PDEU za prilagoditev zakonodaje, politik in programov EU omejitvam najbolj oddaljenih regij ter povečanje njihovega dostopa do notranjega trga s poenostavljenim, prožnejšim in prilagojenim pristopom je mogoče najti tudi v nedavnih raziskavah in poročilih, ki vsebujejo analitične podatke in priporočila, med katerimi so:

– poročilo Komisije o izvajanju sporočila Komisije o strategiji za najbolj oddaljene regije EU iz leta 2022[16] in z njim povezan delovni dokument služb Komisije[17];

– študija o življenjskih razmerah in izpolnjevanju izbranih osnovnih potreb v najbolj oddaljenih regijah[18];

– študija o vplivu COVID-19 v najbolj oddaljenih regijah[19];

– študija o zbiranju podatkov o ribištvu v najbolj oddaljenih regijah[20];

– podporna študija o programu možnosti za oddaljene in otoške regije (POSEI) v zvezi z najbolj oddaljenimi regijami[21];

– ustrezne študije OECD o najbolj oddaljenih regijah[22];

– študije drugih institucij EU, akademske študije ter študije ustreznih deležnikov in nevladnih organizacij.

- **Ocena učinka**

Ocena učinka za ta predlog ni bila pripravljena zaradi ciljno usmerjenega in omejenega področja uporabe predlaganih sprememb, ki se uporabljajo izključno za devet najbolj oddaljenih regij EU, ki so del samo treh držav članic. Predlagane spremembe temeljijo na:

– edinstvenih geografskih in podnebnih razmerah, ki upravičujejo ustrezne prilagoditve zakonodaje EU;

– obstoječih ocenah učinka za osnovno zakonodajo;

– študijah in poročilih Komisije, ki zagotavljajo dokaze o potrebah regij po podpori;

– omejenih možnostih politike, saj bi ohranitev nespremenjenega stanja negativno vplivala na razvoj teh regij.

---

16 COM(2024) 435 final.

17 SWD(2024) 227 final.

18 Evropska komisija, Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko in ECORYS, *Študija o življenjskih razmerah in izpolnjevanju izbranih osnovnih potreb: končno poročilo*, Luxembourg, Urad za publikacije Evropske unije, 2024.

19 Evropska komisija, Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko in ECORYS, *Študija o vplivu pandemije COVID-19 na najbolj oddaljene regije: končno poročilo,* Luxembourg, Urad za publikacije Evropske unije, 2022.

20 Evropska komisija, Evropska izvajalska agencija za podnebje, infrastrukturo in okolje, *Pregled stanja zbiranja podatkov in znanstvenega svetovanja v najbolj oddaljenih regijah EU s študijo primera o načrtu za redno ocenjevanje staležev v Francoski Gvajani*, Luxembourg, Urad za publikacije Evropske unije, 2022.

21 Evropska komisija, Generalni direktorat za kmetijstvo in razvoj podeželja, *Študija za podporo ocenjevanju shem podpore EU za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah (POSEI) in na manjših egejskih otokih.* Luxembourg, Urad za publikacije Evropske unije, 2024.

22 Na primer: OECD (2023), *Innovative agro-food industries in the EU Outermost Regions* (Inovativna agroživilska industrija v najbolj oddaljenih regijah EU), OECD Development Policy Papers, št. 49, OECD Publishing, Pariz.

Predlog ne uvaja vsebinskih sprememb politike, temveč prilagaja obstoječo zakonodajo v zvezi s specifičnimi, ciljno usmerjenimi vprašanji. Prilagojena zakonodaja ne vpliva na širše cilje Unije. Predlogu je priložen delovni dokument služb Komisije, v katerem so utemeljene njegove spremembe in navedeni podatki o pričakovanih učinkih, če so na voljo. Prispevki, prejeti v okviru poziva k predložitvi dokazov, so omogočili utemeljitev predlaganih sprememb z ustreznimi osnovnimi podatki in informacijami.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Namen tega predloga je odpraviti ozka grla v zakonodaji EU v zvezi s posebnimi omejitvami najbolj oddaljenih regij.

- **Temeljne pravice**

Ta uredba se bo izvajala v skladu z Listino o temeljnih pravicah.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Evropske unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Ni relevantno.

- **Obrazložitveni dokumenti (za direktive)**

Obrazložitveni dokumenti niso potrebni.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Uredba (EU) št. 1380/2013

Člen 1 spreminja Uredbo (EU) št. 1380/2013 o skupni ribiški politiki, da se prehodno obdobje za določitev zgornje meje ribolovne zmogljivosti na Mayottu podaljša do 31. decembra 2030, s čimer se Franciji zagotovi dodaten čas za določitev ustrezne zgornje meje.

Uredba (EU) št. 1308/2013

Člen 2 spreminja Prilogo I k Uredbi (EU) št. 1308/2013 o skupni ureditvi trgov kmetijskih proizvodov z vključitvijo določenih tropskih proizvodov v dela IX in X, kot je ustrezno, da se vključijo v področje uporabe sektorjev svežega in predelanega sadja in zelenjave. To bo omogočilo, da so navedeni proizvodi upravičeni do ustreznih shem podpore in da zanje po potrebi velja splošni tržni standard za sadje in zelenjavo.

Uredba (EU) 2023/1115

Člen 3 spreminja Uredbo (EU) 2023/1115 o proizvodih, ki ne povzročajo krčenja gozdov, tako da členu 1 Uredbe dodaja odstavek, ki določa, da se Francoska Gvajana izključi iz ozemeljskega področja uporabe navedene uredbe, vključno s carinskim območjem, kot je opredeljeno v členu 2(34) navedene uredbe.

Uredba (EU) 2024/1348

Člen 4 spreminja člen 4 Uredbe (EU) 2024/1348 z uvedbo posebnega postopka za sprejem na ozemlje za namene prošnje za mednarodno zaščito na meji ali tranzitnih območjih v najbolj

oddaljenih francoskih regijah. Za prosilca, ki ne izpolnjuje pogojev za sprejem na ozemlje, določenih v nacionalnem pravu, se lahko ta postopek uporabi v primerih iz člena 43(1), točke (a), (b) in (c), navedene uredbe. V okviru tega postopka in z odstopanjem od člena 4(1) Uredbe (EU) 2024/1348 organu, ki ga imenuje Francija in ni organ iz člena 4(1) navedene uredbe, omogoča, da izda ali zavrne dovoljenje za vstop na ozemlje na podlagi obrazloženega mnenja organa, pristojnega za odločanje o dopustnosti prošnje, v skladu s členom 38 ali na podlagi očitne neutemeljenosti prošnje v skladu s členom 39(4) ter členom 42(1) in (3) navedene uredbe. Poleg tega določa, da se člen 10(4), točka (d), Direktive (EU) 2024/1346 smiselno uporablja za postopek za sprejem na zgoraj navedeno ozemlje. Določa tudi, da se za ta postopek uporabljajo zaščitni ukrepi iz člena 43(4) Uredbe (EU) 2024/1348.

Uredba Sveta (EU) 2023/2720

Člen 5 spreminja člen 4(4) Uredbe Sveta (EU) 2023/2720 o avtonomnih tarifnih kvotah EU za obdobje 2024–2026, da se uvede odstopanje od nezadostnih zahtev glede predelave svežega in ohlajenega južnega rdečega hlastača, ulovljenega v izključni ekonomski coni s plovili tretjih držav in uvoženega v Francosko Gvajano za lokalno predelavo in potrošnjo. Odstopanje bo omogočilo, da bo 1 500 ton rdečega hlastača na leto upravičenih do tarifnih izjem, določenih v tej uredbi pod številko kvote 09.2746.

2026/0261 (CNS)

Predlog

UREDBA SVETA

o spremembi uredb (EU) št. 1380/2013, (EU) št. 1308/2013, (EU) 2023/1115 in (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (EU) 2023/2720 glede prilagoditve določenih zahtev in zmanjšanja upravnega bremena v najbolj oddaljenih regijah Unije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 349 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[1],

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Glede na stalne omejitve, ki vplivajo na najbolj oddaljene regije, iz člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije, vključno z oddaljenostjo, otoško lego, majhnostjo, težavno topografijo in podnebjem ter gospodarsko odvisnostjo od maloštevilnih proizvodov, in velike težave, s katerimi se trenutno soočajo, kot sta izguba konkurenčnosti in vpliv naravnih nesreč, so potrebni posebni ukrepi za podporo razvoju njihovih lokalnih gospodarstev.

(2) Trdovratni strukturni izzivi, s katerimi se sooča ribiški sektor Mayotta, ki so ga močno prizadele naravne nesreče, vključno s ciklonom Chido decembra 2024, ovirajo prizadevanja za identifikacijo in registracijo ribiških plovil v registru ribiške flote Unije. Glede na morebitna tveganja za prehransko varnost in gospodarski razvoj ozemlja bi bilo treba rok za določitev zgornjih mej ribolovne zmogljivosti v skladu z Uredbo (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[2] podaljšati z 31. decembra 2025 na 31. december 2030. To podaljšanje bi omogočilo določitev ustrezne zgornje meje ribolovne zmogljivosti na Mayottu, ne da bi pri tem ogrozili specifične izzive in potrebe tega ozemlja.

(3) Glede na gospodarsko odvisnost najbolj oddaljenih regij od omejenega števila lokalno pridelanih kmetijskih proizvodov so potrebni posebni ukrepi za podporo lokalni kmetijski proizvodnji. Več kmetijskih proizvodov, ki so del vsakodnevne prehrane v najbolj oddaljenih regijah, se proizvaja lokalno in se z njimi trguje skupaj s sadjem in zelenjavo, vendar ne spadajo v sektor sadja in zelenjave ali sektor predelanega sadja in zelenjave iz člena 1(2), točki (i) in (j), Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega

[1] UL C , , str. .

[2] Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

parlamenta in Sveta[3]. Zato ti proizvodi niso upravičeni do podpore v okviru operativnih programov, ki jih izvajajo organizacije proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave v skladu z naslovom III, poglavje III, oddelek 2, Uredbe (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta[4], saj ne spadajo v sektor sadja in zelenjave ali sektor predelanega sadja in zelenjave.

(4) Proizvodi, kot so sveža in zamrznjena manioka (*cassava*), jam, taro in karibsko zelje (*Xanthosoma sagittifolium*), namenjeni za prehrano ljudi, ter suh kokosov oreh, kurkuma in ingver imajo lahko pomembno vlogo v lokalnih kmetijskih sistemih in prehranski varnosti v najbolj oddaljenih regijah. Da bi države članice lahko zagotovile podporo za navedene proizvode prek operativnih programov, ki jih izvajajo obstoječe organizacije proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave, je primerno, da se vključijo v področje uporabe sektorja sadja in zelenjave ter sektorja predelanega sadja in zelenjave. Poleg tega bi vključitev navedenih proizvodov v svežem stanju v področje uporabe splošnih tržnih standardov za sadje in zelenjavo iz člena 76 Uredbe (EU) št. 1308/2013 olajšala trgovino s temi proizvodi in zagotovila, da so potrošnikom na voljo informacije o njihovem poreklu. Zato je primerno navedene proizvode vključiti v Prilogo I k navedeni uredbi, v dela IX in X, kot je ustrezno, ter jih črtati iz delov I in XXIV navedene priloge, kamor so bili vključeni prej.

(5) Edinstven geografski položaj Francoske Gvajane v Južni Ameriki zaradi njenih obsežnih kopenskih meja s tretjimi državami in znatne ravni čezmejne trgovine malega obsega ustvarja strukturne omejitve, ki bi lahko ogrozile učinkovito izvrševanje Uredbe (EU) 2023/1115 Evropskega parlamenta in Sveta[5] v tej regiji. Zato bi bilo treba Francosko Gvajano izključiti iz ozemeljskega področja uporabe navedene uredbe, vključno s carinskim območjem, kot je opredeljeno v členu 2(34). Uredba (EU) 2023/1115 se zato ne bi smela uporabljati za zadevne proizvode, ki so v smislu člena 2(14) navedene uredbe proizvedeni v Francoski Gvajani in nato dani na trg v Francoski Gvajani ali izvoženi v tretje države. Uredba (EU) 2023/1115 se prav tako ne bi smela uporabljati za zadevne proizvode, ki so v smislu člena 2(14) navedene uredbe proizvedeni v tretjih državah in nato dani na trg v Francoski Gvajani. Nasprotno, zadevne proizvode, prepeljane iz Francoske Gvajane za dajanje na trg v drugih delih Unije, bi bilo treba šteti za „zadevne proizvode, ki vstopajo na trg Unije“ in jih kot take obravnavati v skladu s poglavjem 4 Uredbe (EU) 2023/1115, tudi s predložitvijo izjave o potrebni skrbnosti ali poenostavljene deklaracije. Podobno bi bilo treba zadevne proizvode, prepeljane iz drugih delov Unije za dajanje na trg v Francoski Gvajani, šteti za „zadevne proizvode, ki zapuščajo trg Unije“ in jih kot take obravnavati v skladu s poglavjem 4 navedene uredbe. Zato bi v teh okoliščinah za zadevne proizvode veljale veljavne zahteve iz Uredbe (EU) 2023/1115.

---

[3] Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

[4] Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (UL L 435, 6.12.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).

[5] Uredba (EU) 2023/1115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o omogočanju dostopnosti nekaterih primarnih in drugih proizvodov, povezanih s krčenjem in degradacijo gozdov, na trgu Unije in njihovem izvozu iz Unije ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 995/2010 (UL L 150, 9.6.2023, str. 206, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj).

(6) Glede na posebne značilnosti in omejitve najbolj oddaljenih regij Francoske republike iz člena 349 PDEU ter ob upoštevanju njihove posebne geografske lege in dejstva, da niso del schengenskega območja v skladu s členom 138 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah[6], so posebni ukrepi primerni za zagotovitev učinkovite uporabe pravil, ki urejajo vstop na ozemlje za namene prošnje za dostop do postopka za mednarodno zaščito v teh regijah. Zato bi bilo treba določiti poseben postopek za sprejem na ozemlje v ta namen, prilagojen njihovim posebnim razmeram.

(7) Posebni postopek bi moral zagotoviti učinkovito uporabo Uredbe (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta[7] in Direktive (EU) 2024/1346 Evropskega parlamenta in Sveta[8] ob upoštevanju posebnega položaja zadevnih najbolj oddaljenih regij. V okviru tega posebnega postopka bi moral imeti organ, ki ga imenuje Francija in ni organ iz člena 4(1) Uredbe (EU) 2024/1348, možnost, da izda ali zavrne dovoljenje za vstop na ozemlje za namene prošnje za mednarodno zaščito. Za odločitev, sprejeto na podlagi obrazloženega mnenja organa za presojo, da je prošnja nedopustna ali očitno neutemeljena, bi morala veljati učinkovita pravna sredstva iz Uredbe (EU) 2024/1348, zlasti roki in odložilni učinek iz člena 68(5) in (6) navedene uredbe.

(8) Da bi se omogočilo učinkovito delovanje posebnega postopka za sprejem na ozemlje za namene prošnje za mednarodno zaščito v najbolj oddaljenih francoskih regijah, bi se moral za ta postopek uporabljati mehanizem za spremljanje temeljnih pravic iz člena 43(4) Uredbe (EU) 2024/1348, prav tako pa bi se moral v okviru navedenega postopka uporabljati tudi razlog za pridržanje iz člena 10(4), točka (d), Direktive (EU) 2024/1346 brez poseganja v druge pogoje iz istega člena.

(9) Ustrezne določbe Uredbe (EU) 2024/1348 in Direktive (EU) 2024/1346 bi se morale razen posebnih prilagoditev iz te uredbe še naprej uporabljati.

(10) Minimalne zahteve glede predelave iz Uredbe Sveta (EU) 2023/2720[9] bi bilo treba omiliti, da se za južnega rdečega hlastača, ulovljenega v izključni ekonomski coni Francoske Gvajane s plovili tretjih držav in uvoženega v Francosko Gvajano za predelavo in lokalno potrošnjo, omogočijo ugodnosti avtonomnih trgovinskih preferencialov za ribiške proizvode, kar bi prispevalo k ohranjanju ekonomske vzdržnosti ribiškega sektorja v regiji.

(11) Uredbe (EU) št. 1380/2013, (EU) št. 1308/2013, (EU) 2023/1115, (EU) 2024/1348 in (EU) 2023/2720 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 1380/2013

---

6 UL L 239, 22.9.2000, str. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2000/922/oj.

7 Uredba (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (UL L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

8 Direktiva (EU) 2024/1346 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

9 Uredba Sveta (EU) 2023/2720 z dne 27. novembra 2023 o odprtju in zagotavljanju upravljanja avtonomnih tarifnih kvot Unije za nekatere ribiške proizvode v obdobju 2024–2026 (UL L, 2023/2720, 6.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2720/oj).

Uredba (EU) št. 1380/2013 se spremeni:

(1) v členu 23 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Z odstopanjem od odstavka 1 se Franciji do 31. decembra 2030 dovoli uvedba novih zmogljivosti brez umika enakovrednih zmogljivosti za različne segmente iz Priloge II na Mayottu kot najbolj oddaljeni regiji v smislu člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Mayotte).“;

(2) v Prilogi II se v tabeli „Zgornje meje zmogljivosti“ opomba *2 nadomesti z naslednjim:

„*2. V tej tabeli bodo navedene zgornje meje, ko bo končna zmogljivost določena in sporočena Komisiji, najpozneje pa do 31. decembra 2030.“.

Člen 2

Sprememba Uredbe (EU) št. 1308/2013

Priloga I k Uredbi (EU) št. 1308/2013 se spremeni:

(1) v delu I, tabela, točka (d), se vrstica ex 0714 nadomesti z naslednjim:

„ex 0714	Manioka, maranta, salep ter podobne korenovke in gomolji z visokim deležem škroba ali inulina, sveži, ohlajeni, zamrznjeni ali posušeni, celi ali razrezani ali v peletih, in sredica sagovega drevesa, razen: — sveže, ohlajene in zamrznjene manioke (*cassava*) za človeško prehrano iz tarifne podštevilke ex 0714 10 00 — sladkega krompirja iz tarifne podštevilke 0714 20 10 — svežega, ohlajenega in zamrznjenega jama za človeško prehrano iz tarifne podštevilke ex 0714 30 00 — svežega, ohlajenega in zamrznjenega tara za človeško prehrano iz tarifne podštevilke ex 0714 40 00 — svežega, ohlajenega in zamrznjenega karibskega zelja za človeško prehrano iz tarifne podštevilke ex 0714 50 00 — topinamburja iz tarifne podštevilke ex 0714 90 90“;

(2) v delu IX se tabela spremeni:

(a) za vrstico ex 0709 se vstavi naslednja vrstica:

„ex 0714 10 00	Sveža ali ohlajena manioka (*cassava*) za človeško prehrano“;

(b) za vrstico ex 0714 20 se vstavijo naslednje vrstice:

„ex 0714 30 00	Svež ali ohlajen jam za človeško prehrano
ex 0714 40 00	Svež ali ohlajen taro za človeško prehrano
ex 0714 50 00	Sveže ali ohlajeno karibsko zelje za človeško prehrano“;

(c) za vrstico ex 0714 90 90 se vstavi naslednja vrstica:

„0801 11	Suh kokosov oreh“;

(d) za vrstico 0813 50 39 se vstavita naslednji vrstici:

„0910 11	Ingver, nezdrobljen in nezmlet
0910 12	Ingver, zdrobljen ali zmlet“;

(e) za vrstico 0910 20 se vstavi naslednja vrstica:

„0910 30	Kurkuma“;

(3) v delu X se v tabeli za vrstico ex 0712 vstavijo naslednje vrstice:

„ex 0714 10 00	Zamrznjena manioka (*cassava*) za človeško prehrano
ex 0714 30 00	Zamrznjen jam za človeško prehrano
ex 0714 40 00	Zamrznjen taro za človeško prehrano
ex 0714 50 00	Zamrznjeno karibsko zelje za človeško prehrano“;

(4) v delu XXIV, oddelek 1, se tabela spremeni:

(a) vrstica 0801 se nadomesti z naslednjim:

„ex 0801	Kokosovi orehi, brazilski orehi in indijski orehi, sveži ali suhi, oluščeni ali neoluščeni, razen suhih kokosovih orehov iz podštevilke 0801 11“;

(b) vrstica ex 0910 se nadomesti z naslednjim:

„ex 0910	Lovorjev list, curry in druge začimbe, razen ingverja, kurkume, timijana in žafrana“.

Člen 3

Sprememba Uredbe (EU) 2023/1115

V členu 1 Uredbe (EU) 2023/1115 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Francoska Gvajana je izključena iz ozemeljskega področja uporabe te uredbe, vključno s carinskim območjem, kot je opredeljeno v členu 2(34).“.

Člen 4

Sprememba Uredbe (EU) 2024/1348

V členu 4 Uredbe (EU) 2024/1348 se doda naslednji odstavek 9:

„9. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko v najbolj oddaljenih regijah Francije za prosilca, ki ne izpolnjuje pogojev za sprejem na ozemlje, določenih v nacionalnem pravu, v primerih iz člena 43(1), točke (a), (b) in (c), uporabi postopek za sprejem na ozemlje za namene prošnje za mednarodno zaščito.

V okviru tega postopka lahko dovoljenje za vstop na ozemlje izda ali zavrne organ, ki ga imenuje Francija in ni organ za presojo iz odstavka 1. Odločitev temelji na obrazloženem mnenju, ki ga izda organ za presojo o nedopustnosti prošnje v skladu s členom 38 ali o njeni očitno neutemeljeni naravi v skladu s členom 39(4) ter členom 42(1) in (3).

Za namene člena 10(4), točka (d), Direktive (EU) 2024/1346 se postopek iz prvega pododstavka tega člena obravnava kot enakovreden postopku na meji iz člena 43 te uredbe.

Za postopek iz prvega pododstavka tega člena se uporablja mehanizem za spremljanje temeljnih pravic iz člena 43(4).“.

Člen 5

Sprememba Uredbe (EU) 2023/2720

V členu 4(4) Uredbe (EU) 2023/2720 se doda naslednja točka (m):

„(m) čiščenje, odstranjevanje drobovja, odstranjevanje repov, odstranjevanje glav, rezanje na kolobarje in narezovanje za blago pod oznako KN 0302 89 90.“.

Člen 6

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet
predsednik/predsednica